

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 29.

Vydána dne 17. prosince 1956

Cena Kčs 1.80.

OBSAH:

54. Zákon o nemocenském pojištění zaměstnanců.

54. Zákon

ze dne 30. listopadu 1956

o nemocenském pojištění zaměstnanců.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Posláním nemocenského pojištění zaměstnanců je zajistit pracujícím a jejich rodinám spolu s ochranou zdraví zabezpečení pro případ nemoci a mateřství, jakož i rodinnými přídavky přispívat ke zdravému vývoji nové generace. Rozvoj našeho národního hospodářství a jeho úspěchy umožňují nově upravit náplň nemocenského pojištění zaměstnanců tak, aby v souladu s rozvojem výrobních sil přispívalo k trvalému zvyšování hmotné i kulturní úrovně pracujících.

ČÁST PRVNÍ.

Osobní rozsah pojištění.

Okruh pojištěných osob.

§ 2.

(1) Podle tohoto zákona jsou pojištěni, pokud jsou činni v Československé republice:

- a) zaměstnanci,
- b) domácí dělníci,
- c) žáci učilišť státních pracovních záloh,
- d) učňové.

(dále jen „zaměstnanci“).

(2) Zaměstnancem ve smyslu tohoto zákona je také, kdo je činný pro socialistický sektor v poměru, který má obsah zaměstnaneckého pracovního poměru, avšak není takto označen nebo nemá všechny náležitosti předepsané pro vznik zaměstnaneckého pracovního poměru; předchozí ustanovení neplatí, jestliže taková osoba je z důvodu této činnosti pojištěna již podle jiných předpisů o nemocenském pojištění.

(3) Podle tohoto zákona jsou dále pojištěni:

- a) studenti vysokých škol a vědečtí aspiranti;
- b) spisovatelé, hudební skladatelé, výtvarní umělci, architekti, vědečtí badatelé, výkonní umělci a artisté, uznání příslušnou vrcholnou organizací, pokud jde o činnost, kterou nevykonávají v zaměstnaneckém pracovním poměru;
- c) jiní pracovníci, o kterých to stanoví Ústřední rada odborů a státní úřad sociálního zabezpečení společnou vyhláškou v úředním listě.

§ 3.

(1) Vykonává-li zaměstnanec přechodně práci mimo území Československé republiky, nemá to vliv na jeho pojištění.

(2) Pojištění podle tohoto zákona jsou, i když pracují v cizině trvale, občané Československé republiky, kteří jsou

- a) zaměstnanci československých zastupitelských úřadů, československých podniků zahraničního obchodu a podniků dopravních;
- b) zaměstnanci jiných československých orgánů nebo organizací, o kterých to stanoví Ústřední rada odborů v dohodě se státním úřadem sociálního zabezpečení;
- c) zaměstnanci osob uvedených pod písm. a) nebo b).

§ 4.

V ý k o n n ě k o l i k a č i n n o s t í .

Kdo vykonává několik činností zakládajících pojištění podle tohoto zákona, je pojištěn z každé z nich.

§ 5.

V y n ě t í z p o j i š t ě n í .

Z pojištění podle tohoto zákona jsou vyňati:

- a) příslušníci ozbrojených sborů z povolání;
- b) cizí státní příslušníci, kteří jsou člnni v Československé republice pro zaměstnavatele, kteří požívají diplomatických výsad a imunit;
- c) zaměstnanci, kteří jsou člnni v Československé republice pouze přechodně, a to pro zaměstnavatele, kteří nemají trvale v tuzemsku bydliště nebo závod;
- d) pracovníci, kteří vykonávají pouze příležitostné zaměstnání.

§ 6.

P ř í l ě ž i t o s t n ě z a m ě s t n á n í .

(1) Za příležitostné se považuje nahodilé jednorázové zaměstnání, které podle ujednání nemá trvat a ani netrvalo déle než 6 pracovních dnů po sobě jdoucích.

(2) Za příležitostné se dále považuje zaměstnání, jehož obsahem je pouze pracovní činnost malého rozsahu, t. j. zejména zaměstnání, v němž výdělek nedosahuje ani 120 Kčs za kalendářní měsíc. I když je výdělek nižší, nepovažuje se však zaměstnání za příležitostné, jestliže

- a) je soustavnou přípravou na budoucí povolání, nebo
- b) zaměstnanec je koná vedle jiné činnosti zakládající pojištění podle tohoto zákona.

§ 7.

V z n i k p o j i š t ě n í .

Pojištění vzniká dnem vstupu do zaměstnání, které zakládá pojištění podle tohoto zákona.

§ 8.

Z á n i k p o j i š t ě n í .

Pojištění zaniká dnem skončení zaměstnání, které zakládá pojištění podle tohoto zákona.

§ 9.

P r o v á d ě c í p ř e d p i s y .

Ústřední rada odborů může v dohodě se státním úřadem sociálního zabezpečení vyhláškou v úředním listě upravovat podrobnosti o osobním rozsahu pojištění; při tom může odchylně upravit vznik, zánik a podmínky pojištění, rozsah nároků z něho a způsob jeho provádění pro některé skupiny osob pojištěných podle tohoto zákona, pokud toho vyžaduje zvláštní povaha jejich činnosti nebo způsob jejich odměňování. Tak bude upraveno zejména pojištění :

- a) domácích dělníků,
- b) žáků učilišť státních pracovních záloh,
- c) učňů,
- d) členů posádek lodí československé říční a námořní plavby,
- e) jiných pracovníků pojištěných podle § 2 odst. 3.

Č Á S T D R U H Á .

Preventivní a léčebná péče o zaměstnance a jejich rodinné příslušníky.

§ 10.

(1) Zaměstnancům a jejich rodinným příslušníkům poskytuje stát přednostně a bezplatně preventivní a léčebnou péči podle před-

pisů o jednotné preventivní a léčebné péči. Tato péče zahrnuje zejména preventivní péči, ošetřování v nemoci a při úrazu, pomoc v mateřství, péči o chrup, pomoc při zmrzačení, zohyždění a tělesných vadách, pomoc při neplodnosti a rehabilitaci. Součástí této péče je i poskytování léků a léčebných a ortopedických pomůcek a úhrada nutných cestovních a jiných výdajů vzniklých při poskytování této péče.

(2) Preventivní a léčebná péče musí být hodnotná a musí odpovídat současnému stavu a úrovni lékařské vědy.

Č Á S T T Ř E T Í .

Dávky nemocenského pojištění.

Oddíl první.

Přehled dávek.

§ 11.

Dávky nemocenského pojištění jsou:

1. věcné dávky:
 - a) lázeňská péče,
 - b) výběrová rekreace Revolučního odborového hnutí,
 - c) dětská rekreace Revolučního odborového hnutí;
2. peněžité dávky:
 - a) nemocenské,
 - b) podpora při ošetřování člena rodiny,
 - c) peněžité pomoc v mateřství,
 - d) podpora při narození dítěte,
 - e) pohřebné;
3. rodinné přídavky.

Oddíl druhý.

Věcné dávky.

§ 12.

Lázeňská péče.

(1) Zaměstnancům a jejich rodinným příslušníkům může být poskytnuta lázeňská péče, a to bezplatně včetně úhrady jízdného.

(2) Lázeňská péče zaměstnancům a jejich rodinným příslušníkům se poskytuje na účet nemocenského pojištění v zařízeních lázeňské péče státní zdravotní správy; o její náplni a způsobu poskytování platí předpisy o jednotné preventivní a léčebné péči.

(3) O výběru zaměstnanců a jejich rodinných příslušníků pro lázeňskou péči rozhodují odborové orgány v závodech na podkladě lékařských návrhů.

(4) Bližší podmínky a způsob poskytování lázeňské péče zaměstnancům a jejich rodinným příslušníkům určí ministerstvo zdravotnictví v dohodě s Ústřední radou odborů. Při tom bude také stanoveno, v kterých případech se lázeňská péče poskytuje zaměstnancům mimo jejich dovolenou na zotavenou. Ministr zdravotnictví spolu s Ústřední radou odborů vymezí přesně stanovené případy nemocí, na které se nevztahuje ustanovení odstavce 3.

§ 13.

Výběrová rekreace Revolučního odborového hnutí.

(1) Zaměstnancům, kteří jsou členy odborových svazů a zaslouží si toho svým poměrem k práci, a jejich rodinným příslušníkům může být poskytnuta výběrová rekreace v zotavovnách Revolučního odborového hnutí; při tom se přihlíží také k potřebě upevnění jejich zdraví. Výběrová rekreace se poskytuje za částečnou úhradu.

(2) Podrobnosti upraví Ústřední rada odborů po projednání s ministerstvy financí a zdravotnictví. Při tom bude také stanoven způsob výběru zaměstnanců a jejich rodinných příslušníků, výše jejich příplatku a způsob úhrady jízdného.

§ 14.

Dětská rekreace Revolučního odborového hnutí.

(1) Dětem zaměstnanců, kteří jsou členy odborových svazů, může být poskytnuta dětská rekreace v pionýrských táborech.

(2) Podrobnosti upraví Ústřední rada odborů po projednání s ministerstvy školství a kultury, financí a zdravotnictví. Při tom bude také stanoven způsob výběru dětí a výše příplatku rodičů a příspěvku z prostředků Revolučního odborového hnutí.

Oddíl třetí.

Peněžité dávky.

N e m o c e n s k é.

§ 15.

(1) Nemocenské náleží místo mzdy nebo platu (dále jen „mzda“) zaměstnanci, který je pro nemoc nebo úraz uznán dočasně neschopným k výkonu svého dosavadního zaměstnání; za neschopného k výkonu svého zaměstnání se považuje též zaměstnanec přijatý do ústavní péče v zařízení preventivní a léčebné péče (dále jen „ústavní ošetřování“).

(2) Při lázeňské péči náleží nemocenské, pokud se tato péče poskytuje mimo dovolenou na zotavenou.

(3) Nemocenské se poskytuje od prvního dne dočasné neschopnosti (§ 22) k výkonu dosavadního zaměstnání pro nemoc nebo úraz (dále jen „pracovní neschopnost“) do skončení pracovní neschopnosti nebo do uznání invalidity nebo částečné invalidity podle předpisů vydaných na podkladě § 51 odst. 4. Nemocenské se však poskytuje nejdéle po dobu jednoho roku od počátku pracovní neschopnosti (dále jen „podpůrčí doba“).

(4) Při nové pracovní neschopnosti se započítávají do podpůrčí doby také předchozí období pracovní neschopnosti, pokud spadají do doby jednoho roku před vznikem nové pracovní neschopnosti. Tato období se však nezapočtou:

- a) jestliže zaměstnání trvalo aspoň 6 měsíců od skončení poslední pracovní neschopnosti pro nemoc, nebo
- b) jestliže nová pracovní neschopnost byla způsobena pracovním úrazem (nemocí z povolání) podle předpisů o důchodovém zabezpečení zaměstnanců.

Do podpůrčí doby se rovněž nezapočítává předchozí období pracovní neschopnosti způsobené pracovním úrazem (nemocí z povolání).

(5) Nemocenské může být poskytováno i po uplynutí podpůrčí doby, jestliže je možno na základě vyjádření posudkové komise sociálního zabezpečení očekávat, že zaměstnanec v krátké době nabude pracovní schopnosti; takto je však možno poskytovat nemocenské nejdéle po dobu jednoho roku od uplynutí podpůrčí doby.

§ 16.

Nemocenské náleží místo mzdy zaměstnanci po dobu karantény nařízené podle předpisů o boji proti přenosným nemocem.

§ 17.

(1) Nemocenské se stanoví ze zaměstnancovy průměrné čisté mzdy za pracovní den, nejvýše však z částky 100 Kčs (dále jen „čistá denní mzda“). Základem pro výpočet čisté denní mzdy je výdělek, jehož zaměstnanec dosáhl v posledních třech kalendářních měsících před vznikem pracovní neschopnosti nebo před nařízením karantény, a to po odečtení daně ze mzdy. Za výdělek se považuje příjem ze zaměstnání zakládajícího pojištění podle tohoto zákona nebo v souvislosti s tímto zaměstnáním, pokud podléhá dani ze mzdy.

(2) Nemocenské náleží za pracovní dny.

(3) Pracovním dnům se kladou na roveň dny pracovního klidu, za něž se poskytuje náhrada mzdy.

§ 18.

(1) Výše nemocenského činí:

při nepřerušném zaměstnání v témž podniku:	z čisté denní mzdy:
do 1 roku	60 %
nad 1 rok do 5 let	70 %
nad 5 let do 10 let	80 %
nad 10 let	90 %.

(2) Za první tři pracovní dny pracovní neschopnosti činí však výše nemocenského:

při nepřerušném zaměstnání v témž podniku:	z čisté denní mzdy:
do 1 roku	50 %
nad 1 rok do 5 let	60 %
nad 5 let do 10 let	65 %
nad 10 let	70 %.

Při pracovní neschopnosti, která vznikla pracovním úrazem (nemocí z povolání), nebo při karanténě, náleží za první tři pracovní dny nemocenské ve výši stanovené v odstavci 1. Vláda může nařízením stanovit, že nemocenské v této výši náleží za první tři pracovní dny i v ostatních případech pracovní neschopnosti.

(3) Nemocenské činí nejméně 16 Kčs denně; jestliže však tato částka přesahuje 90 % zaměstnancovy čisté denní mzdy, činí nemocenské 90 % této mzdy.

(4) Do nepřerušného zaměstnání v témž podniku se započítává doba výkonu základní služby nebo obdobné služby v ozbrojených silách, doba soustavné přípravy na budoucí povolání předepsaným výcvikem a doba studia na vysokých školách, jakož i doba vědecké aspirantury, jestliže zaměstnanec po jejich skončení nastoupil v předepsané lhůtě do zaměstnání.

(5) U zaměstnanců, kteří dne 31. prosince 1956 vykonávali činnost, která by zakládala pojištění podle tohoto zákona, se započtou do nepřerušného zaměstnání v témž podniku doby všech zaměstnání, které byly získány do tohoto dne, jakož i předcházející doby služby v ozbrojených silách, soustavné přípravy na budoucí povolání předepsaným výcvikem, studia na vysokých školách a vědecké aspirantury.

(6) Změní-li zaměstnanec zaměstnání z důvodů obecného zájmu nebo z jiných vážných příčin, započítají se mu do nepřerušného zaměstnání v témž podniku i doby předchozích zaměstnání, jakož i doby započtené podle odstavců 4 a 5; jinak se doba nepřerušného

zaměstnání v témž podniku počítá ode dne vstupu do nového zaměstnání.

§ 19.

Svobodnému, ovdovělému nebo rozvedenému (rozloučenému) zaměstnanci, který neplní vůči nikomu vyživovací povinnost, náleží za pracovní dny, v nichž je v ústavním ošetřování nebo v nichž je mu poskytována lázeňská péče mimo dovolenou na zotavenou, jen polovina nemocenského stanoveného podle předchozích ustanovení.

§ 20.

Zaměstnanci, přijatému na sezónní nebo kampaňové práce, pokud nejde o důchodce, kterému se vyplácí starobní důchod v plné výši, invalidní důchod nebo invalidní důchod při pracovním úrazu (§ 21), náleží nemocenské při téže pracovní neschopnosti nejdéle po dobu 75 pracovních dnů, při více pracovních neschopnostech nejdéle po dobu 90 pracovních dnů v jednom kalendářním roce. Tato omezení neplatí, jestliže pracovní neschopnost vznikla pracovním úrazem (nemocí z povolání) nebo jestliže zaměstnanec byl v době jednoho roku před vznikem pracovní neschopnosti zaměstnán aspoň 180 dnů.

§ 21.

(1) Důchodci, jemuž se vyplácí starobní důchod v plné výši, invalidní důchod nebo invalidní důchod při pracovním úrazu, náleží nemocenské při pracovní neschopnosti jen tehdy, jestliže byl v podniku zaměstnán aspoň po dobu tří měsíců bezprostředně před vznikem pracovní neschopnosti. Nemocenské se poskytuje při téže pracovní neschopnosti nejdéle po dobu 60 pracovních dnů, při více pracovních neschopnostech po dobu 60 pracovních dnů v jednom kalendářním roce. Tato omezení neplatí, jestliže pracovní neschopnost vznikla pracovním úrazem (nemocí z povolání).

(2) Ustanovení odstavce 1 platí také pro poživatele obdobných důchodů podle předpisů o důchodovém zaopatření příslušníků ozbrojených sborů, jestliže jsou zaměstnání.

§ 22.

Nemocenské nemůže být přiznáno za dobu přede dnem, kdy byla předepsaným způsobem zjištěna pracovní neschopnost. Jestliže však pracovní neschopnost nastala dříve, než byla takto zjištěna, přizná se nemocenské nejdéle za tři pracovní dny nazpět; podmínkou je, že včasné zjištění pracovní neschopnosti bylo znemožněno z vážných důvodů.

§ 23.

Nemocenské může být při pracovní neschopnosti pro aktivní tuberkulosu zvýšeno až do výše čisté denní mzdy, jestliže pracovní neschopnost z tohoto důvodu trvá déle než měsíc. Podrobnosti upraví Ústřední rada odborů vyhláškou vydanou v dohodě s ministerstvem zdravotnictví.

§ 24.

(1) Nárok na nemocenské nemá, kdo si přivodil pracovní neschopnost

- a) v úmyslu vylákat nemocenské, nebo
- b) zaviněnou účastí ve rvačce, nebo
- c) jako bezprostřední následek své opilosti, nebo
- d) při spáchání úmyslného trestného činu, za něžž zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice přesahuje jeden rok.

(2) Má-li zaměstnanec rodinné příslušníky, může jim být v těchto případech vypláceno nemocenské až do výše tří čtvrtin; zaměstnanci bez rodinných příslušníků může být v případech uvedených v předcházejícím odstavci pod písm. b), c) a d) vypláceno nemocenské až do výše poloviny.

§ 25.

Podpora při ošetřování člena rodiny.

(1) Zaměstnanci, který nemůže pracovat, protože musí ošetřovat nemocného člena rodiny, který s ním žije ve společné domácnosti, náleží místo mzdy podpora ve výši nemocenského; podmínkou je, že nemocného

není možno umístit v nemocnici a že v rodině není nikdo, kdo by mohl nemocného ošetřovat.

(2) Podpora v téže výši náleží zaměstnanci, který nemůže pracovat, protože musí pečovat o dítě z toho důvodu, že jesle, mateřská škola nebo dětský, po případě zemědělský útulek, v jejichž péči dítě jinak je, byly uzavřeny z nařízení příslušných orgánů, nebo z toho důvodu, že takovému dítěti byla nařízena karanténa podle předpisů o boji proti přenosným nemocem; podmínkou je, že v rodině není nikdo, kdo by mohl o dítě pečovat.

(3) Podpora náleží nejvýše po dobu tří pracovních dnů; výplatu je možno prodloužit o další tři pracovní dny, jestliže nebylo možné během prvních tří pracovních dnů opatřit potřebnou péči. Zaměstnankyni, která má v trvalé péči aspoň jedno nezaopatřené dítě a je jinak osamělá, může být výplata podpory prodloužena ještě o dalších šest pracovních dnů, je-li pro to u dítěte některý z důvodů uvedených v odstavci 1 nebo 2.

(4) Činí-li si v téže rodině nárok na podporu více osob v témž případě, náleží podpora jen jedné z nich, a to především zaměstnané matce.

(5) Ustanovení §§ 17 a 18 platí obdobně.

Peněžitá pomoc v mateřství.

§ 26.

(1) Zaměstnankyni, která byla v posledních dvou letech před porodem pojištěna podle tohoto zákona aspoň 270 dnů, náleží v těhotenství nebo mateřství místo mzdy, po případě místo nemocenského, peněžitá pomoc v mateřství.

(2) Peněžitá pomoc v mateřství se poskytuje po dobu 18 týdnů, z toho 4 týdny před porodem a 14 týdnů po porodu (dále jen „mateřská dovolená“). Vyčerpá-li zaměstnankyně z mateřské dovolené před porodem více než 4 týdny, poskytuje se jí peněžitá pomoc v mateřství bez přerušení až do uplynutí 18 týdnů od počátku mateřské dovolené. Vyčerpá-li zaměstnankyně z mateřské dovolené

před porodem méně než 4 týdny proto, že porod nastal dříve, než lékař určil, poskytuje se jí peněžité pomoc v mateřství rovněž bez přerušeni až do uplynutí 18 týdnů od počátku mateřské dovolené. Vyčerpá-li však zaměstnankyně z mateřské dovolené před porodem méně než 4 týdny z jiného důvodu, poskytne se jí peněžité pomoc v mateřství ode dne porodu jen po dobu 14 týdnů.

§ 27.

(1) Peněžité pomoc v mateřství se stanoví z čisté denní mzdy zaměstnankyně, zjištěné způsobem uvedeným v § 17 odst. 1 za poslední tři kalendářní měsíce nebo, je-li to pro ni příznivější, za posledních šest kalendářních měsíců přede dnem, kdy přestala pracovat pro těhotenství nebo mateřství, nejvýše však z částky 100 Kčs.

(2) Peněžité pomoc v mateřství náleží za pracovní dny. Pracovním dnům se kladou na roveň dny pracovního klidu, za něž se poskytuje náhrada mzdy.

(3) Výše peněžité pomoci v mateřství činí:

při nepřerušeni zaměstnání v témž podniku:	z čisté denní mzdy:
do 2 let	75 %
nad 2 roky do 5 let	80 %
nad 5 let	90 %.

(4) Peněžité pomoc v mateřství činí nejmeně 16 Kčs denně; jestliže však tato částka přesahuje 90 % čisté denní mzdy zaměstnankyně, činí peněžité pomoc v mateřství 90 % této mzdy.

(5) Pro počítání nepřerušeni zaměstnání platí obdobně ustanovení § 18 odst. 4 až 6.

§ 28.

Podpora při narození dítěte.

Porodí-li zaměstnankyně nebo zaměstnancova rodinná příslušnice, náleží jí na každé narozené dítě podpora ve výši 650 Kčs. Podpora náleží manželce nebo družce zaměstnancově také tehdy, jestliže porod nastal v době 300 dnů od úmrtí zaměstnance.

§ 29.

Pohřebné.

(1) Zemřel-li zaměstnanec, náleží jeho pozůstalým, kteří vypravili pohřeb, pohřebné v částce 1000 Kčs. Pozůstalými jsou manžel (manželka), druh (družka), děti, rodiče, děd a bába, sourozenci, tchán a tchyně, zeť a snacha.

(2) Jestliže pohřeb vypravil někdo jiný než pozůstalý, náleží mu pohřebné až do výše prokázaných výloh, nejvýše však v částce 1000 Kčs. Pohřebné však nenáleží, byl-li pohřeb vypraven na základě závazku vyplývajícího ze smlouvy nebo na základě úřední povinnosti.

(3) Jestliže zaměstnanec vypravil pohřeb svému rodinnému příslušníku, náleží mu při úmrtí rodinného příslušníka ve věku do dvou let pohřebné ve výši 200 Kčs, při úmrtí rodinného příslušníka ve věku do deseti let pohřebné ve výši 500 Kčs a při úmrtí rodinného příslušníka ve věku nad deset let pohřebné ve výši 800 Kčs.

Oddíl čtvrtý.

Rodinné přídatky.

§ 30.

(1) Rodinné přídatky náleží zaměstnanci, jestliže má nezaopatřené děti (§ 31), má předepsaný pracovní úvazek (§ 33) a odpracoval stanovený počet pracovních dnů (§ 34).

(2) Zaměstnanci povolánemu ke službě v ozbrojených silách, s výjimkou příslušníků ozbrojených sil z povolání, náleží na nezaopatřené děti rodinné přídatky, jestliže byl v posledních šesti měsících před nástupem služby v ozbrojených silách zaměstnán aspoň 90 dnů.

Nezaopatřené děti.

§ 31.

(1) Za nezaopatřené děti se považují vlastní i osvojené děti zaměstnance nebo jeho manžela, pokud se zdržují na území Československé republiky, a to do skončení povinné školní

docházky; za stejných podmínek se považují za nezaopatřené děti oboustranně osiřelí vnuci nebo oboustranně osiřelí sourozenci zaměstnance nebo jeho manžela, jestliže jsou v jejich přímém zaopatření.

(2) Po skončení povinné školní docházky, nejdéle však do 25. roku věku, se děti uvedené v předchozím odstavci považují za nezaopatřené tehdy, jestliže nemají vlastní příjem vyšší než 120 Kčs měsíčně a jestliže

- a) se soustavně připravují předepsaným výcvikem nebo studiem na budoucí povolání nebo
- b) jsou pro nemoc nebo pro tělesnou či duševní vadu trvale neschopny k práci.

§ 32.

Rodinné přídavky se neposkytují na děti:

- a) na které náleží výchovné nebo sirotčí důchod podle předpisů o důchodovém zabezpečení zaměstnanců nebo o materiálním zabezpečení a důchodovém zaopatření příslušníků ozbrojených sborů, po případě podle jiných obdobných předpisů;
- b) které mají bezplatné plné internátní zaopatření z prostředků rozpočtových, hospodářských nebo jiných organizací;
- c) které jsou již déle než šest měsíců v bezplatném plném zaopatření léčebného nebo podobného ústavu.

§ 33.

Pracovní úvazek.

(1) Podmínkou pro přiznání rodinných přídavků je, že zaměstnanec má pracovní úvazek odpovídající pracovní době, která je pro pracovní odvětví, v němž zaměstnanec pracuje, stanovena platnými právními předpisy.

(2) Podmínka pracovního úvazku se považuje za splněnou také, jestliže pracovní úvazek zaměstnance se změnou pracovní schopnosti nebo pracovní úvazek zaměstnankyně, která má aspoň jedno nezaopatřené dítě a je jinak osamělá, činí nejméně polovinu pracovní doby stanovené platnými předpisy pro jejich pracovní odvětví.

§ 34.

Odpracovaná doba.

(1) Podmínkou pro přiznání rodinných přídavků za příslušný kalendářní měsíc je, že zaměstnanec odpracoval v tomto měsíci aspoň 20 pracovních dnů (směn) v rozsahu odpovídajícím pracovnímu úvazku stanovenému v § 33.

(2) Odpracovaným dnům se kladou na roveň:

- a) dny, za které náleží podle platných předpisů mzda (její náhrada) nebo peněžité dávky nemocenského pojištění nahrazující mzdu;
- b) doba výkonu veřejné funkce nebo povinnosti.

V ý š e r o d i n n ý c h p ř í d a v k ů .

§ 35.

Rodinné přídavky činí, pokud není dále jinak stanoveno, měsíčně:

na jedno dítě	70 Kčs
na dvě děti	170 Kčs
na tři děti	310 Kčs
na čtyři děti	490 Kčs

a zvyšují se o 220 Kčs na každé další dítě.

§ 36.

(1) Zaměstnanci, který je zároveň uživatelem zemědělské půdy ve výměře nad 0,5 ha (v pastvinářské nebo pícninářské oblasti nad 2 ha), jakož i zaměstnanci, který žije s takovým uživatelem půdy ve společné domácnosti jako člen rodiny, náleží rodinné přídavky jen ve výši:

na jedno dítě	38 Kčs
na dvě děti	86 Kčs
na tři děti	144 Kčs
na čtyři děti	212 Kčs
na pět dětí	290 Kčs
na šest dětí	378 Kčs
na sedm dětí	476 Kčs

měsíčně a zvyšují se o 108 Kčs na každé další dítě.

(2) Uživatelům zemědělské půdy uvedeným v odstavci 1 se klade na roveň:

- a) zaměstnanec, který je zároveň členem jednotného zemědělského družstva I. nebo II. typu a vstoupil do družstva s výměrou zemědělské půdy nad 0,5 ha (v pastvinářské nebo pícninářské oblasti s výměrou nad 2 ha), jakož i zaměstnanec, který žije s takovým členem družstva ve společné domácnosti jako člen rodiny;
- b) zaměstnanec, který je zároveň členem jednotného zemědělského družstva III. nebo IV. typu, jestliže členem družstva není také jeho manželka ani jiný člen rodiny, s nímž žije ve společné domácnosti;
- c) zaměstnanec, který je zároveň členem jednotného zemědělského družstva III. nebo IV. typu, jestliže výměra záhumenku rodiny přesahuje výměru podle vzorových stanov jednotných zemědělských družstev, nebo zaměstnanec, který žije s takovým členem družstva ve společné domácnosti jako člen rodiny, a to i tehdy, když manželka nebo jiný člen rodiny je členem družstva.

§ 37.

Souběh nároků na rodinné přídatky.

Mělo-li by nárok na rodinné přídatky na totéž dítě několik osob, náleží rodinné přídatky jen jedné z nich.

§ 38.

V ý p l a t a r o d i n n ý c h p ř í d a v k ů .

(1) Rodinné přídatky náleží za každý kalendářní měsíc, ve kterém byly splněny předepsané podmínky, a vyplácejí se vždy za celý měsíc.

(2) Splní-li se během kalendářního měsíce podmínky pro změnu výše rodinných přídatků, vyplátí se za celý měsíc vyšší rodinné přídatky.

(3) Rodinné přídatky se vyplácejí tomu, z jehož pojištění byly přiznány. Má-li však dítě v přímém zaopatření někdo jiný, vyplácejí se jemu.

§ 39.

P o m ě r k v ý ž í v n ě m u .

Určuje-li soud výživné na dítě, přihlíží i k tomu, do jaké míry jsou potřeby dítěte uhrazovány rodinnými přídatky, které se na ně poskytují; do určeného výživného se rodinné přídatky nezapočítávají.

ČÁST ČTVRTÁ.

Ochrana pracovníků při příležitostném zaměstnání.

§ 40.

Utrpí-li pracovník, který vykonává jen příležitostné zaměstnání, při výkonu tohoto zaměstnání pracovní úraz, poskytnete se mu bezplatně potřebná preventivní a léčebná péče. Nastala-li následkem úrazu smrt, poskytnete se pozůstalým, kteří vypravili pohřeb, pohřebné podle § 29 odst. 1.

ČÁST PÁTÁ.

Společná ustanovení o nárocích z nemocenského pojištění zaměstnanců.

§ 41.

R o d i n n í p ř í s l u š n í c i .

(1) Za rodinné příslušníky zaměstnance se pro nárok na preventivní a léčebnou péči a pro nárok na věcné a peněžité dávky nemocenského pojištění považují, pokud nejsou sami pojištění podle tohoto zákona nebo pojištění, po případě zabezpečení podle jiných právních předpisů:

- a) manželka (manžel),
- b) děti do skončení povinné školní docházky,
- c) děti od skončení povinné školní docházky do dosažení věku 25 let, pokud se soustavně připravují předepsaným výcvikem nebo studiem na budoucí povolání nebo jsou pro nemoc nebo tělesnou či duševní vadu trvale neschopny k práci,
- d) družka (druh), pokud žije se zaměstnancem ve společné domácnosti aspoň tři měsíce.

(2) Za rodinné příslušníky se dále považují, pokud nejsou sami pojištěni podle tohoto zákona nebo pojištění, po případě zabezpečení podle jiných právních předpisů a pokud jsou využívou převážně odkázání na zaměstnance:

- a) schovanci, vnuci a sourozenci do skončení povinné školní docházky,
- b) schovanci, vnuci a sourozenci od skončení povinné školní docházky do dosažení věku 25 let, pokud se soustavně připravují předepsaným výcvikem nebo studiem na budoucí povolání nebo jsou pro nemoc nebo tělesnou či duševní vadu trvale neschopni k práci,
- c) rodiče, prarodiče, tchán a tchyně,
- d) sestra nebo dcera, která vede ovdovělému nebo rozvedenému (rozloučenému) zaměstnanci jeho domácnost, pokud v ní pečuje o jeho děti ve věku do skončení povinné školní docházky.

(3) Za rodinného příslušníka se považuje také bývalá manželka (manžel) zaměstnavatele, pokud není sama pojištěna podle tohoto zákona nebo pojištěna, po případě zabezpečena podle jiných právních předpisů a pokud zaměstnanec má vůči ní vyživovací povinnost.

§ 42.

V z n i k n á r o k u. O c h r a n n á l h ŭ t a.

(1) Preventivní a léčebná péče a dávky nemocenského pojištění náleží, jestliže se podmínky rozhodné pro jejich přiznání splnily v době pojištění podle tohoto zákona nebo sice po skončení pojištění, avšak ještě během doby, po kterou zaměstnanec pobírá nemocenského nebo peněžitou pomoc v mateřství, anebo jestliže se splnily v ochranné lhůtě.

(2) Ochranná lhůta činí 42 dnů od skončení zaměstnání; jestliže však zaměstnanec byl naposledy zaměstnán po kratší dobu, činí ochranná lhůta jen tolik dnů, kolik dnů byl naposledy zaměstnán. U žen, jejichž zaměstnání skončilo v době těhotenství, činí ochranná lhůta vždy šest měsíců.

(3) Vznikne-li v ochranné lhůtě znovu pojištění podle tohoto zákona, staví se běh ochranné lhůty po dobu trvání tohoto pojištění. Ochranná lhůta získaná novým pojištěním se připočítává k nevyčerpanému zbytku dřívější ochranné lhůty až do nejvyšší výměry 42 dnů. Vznikem pojištění, po případě zabezpečení podle jiných předpisů ochranná lhůta zaniká.

§ 43.

**N á r o k y p ř i n ě k o l i k a
z a m ě s t n á n í c h.**

Vykonává-li zaměstnanec několik zaměstnání, náleží nemocenské, podpora při ošetřování člena rodiny a peněžité pomoci v mateřství samostatně z každého z nich. Ostatní dávky náleží jen jednou, a to z toho zaměstnání, ve kterém má zaměstnanec stanovenou delší pracovní dobu, nebo je-li pracovní doba stejná, z toho zaměstnání, ve kterém dosahuje vyššího výdělků.

§ 44.

P r o m l č e n í d á v e k.

(1) Nárok na nemocenské, na podporu při ošetřování člena rodiny nebo na peněžitou pomoc v mateřství za jednotlivé dny se promlčuje, nebyl-li uplatněn do jednoho roku ode dne, za který náleží.

(2) Nárok na podporu při narození dítěte nebo pohřebné se promlčuje, nebyl-li uplatněn do jednoho roku ode dne porodu nebo úmrtí.

(3) Nárok na rodinné přídatky za jednotlivý kalendářní měsíc se promlčuje, nebyl-li uplatněn do jednoho roku od posledního dne měsíce, za který náleží.

(4) Byl-li nárok na dávku uplatněn, promlčuje se do jednoho roku ode dne přiznání dávky.

§ 45.

P ř e c h o d n á r o k u.

(1) Zemře-li zaměstnanec nebo jiný oprávněný, nabývají nároku na částky peněžitých dávek a rodinných přídatků, které se staly

splatnými do dne jeho smrti, postupně manžel (manželka), děti, otec, matka, druh (družka) nebo sourozenci, jestliže tyto osoby žily se zemřelým v době jeho smrti ve společné domácnosti.

(2) Nárok na peněžité dávky nemocenského pojištění a na rodinné přídavky nelze platně postoupit ani dát do zástavy. Zabavení nároku na tyto dávky se řídí předpisy o exekuci na plat.

(3) Jestliže by výplatou dávky oprávněnému byly poškozeny zájmy jeho dětí nebo jiných členů rodiny, může příslušný odborový orgán určit, komu bude dávka vyplacena. Příjemce dávky je povinen jí použít toliko ve prospěch dětí nebo jiných členů rodiny, pro něž je dávka určena.

Povinnosti zaměstnanců a jiných oprávněných.

§ 46.

(1) Zaměstnanec nebo jiný oprávněný podle tohoto zákona je povinen osvědčit předepsaným způsobem skutečností, na kterých závisí rozhodnutí o dávkě.

(2) Zaměstnanec nebo jiný oprávněný, po případě příjemce dávky je povinen hlásit důvod zániku nároku na dávku, jakož i jiné skutečnosti rozhodné pro trvání nároku na dávku nebo pro její výši a výplatu. Není-li v prováděcích předpisech stanoveno jinak, je povinen podat hlášení nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy se o těchto skutečnostech dověděl.

§ 47.

(1) Zaměstnanci jsou povinni zachovávat předpisy o hlášení pracovní neschopnosti a o chování a životosprávě nemocných vydané ministerstvem zdravotnictví, po případě jinými zdravotnickými orgány.

(2) Nemocenské může být dočasně sníženo nebo odňato, jestliže zaměstnanec porušil předpisy uvedené v odstavci 1. Má-li takový zaměstnanec rodinné příslušníky, může být nemocenské jen sníženo, a to nejvíce o čtvrtinu.

§ 48.

Změna a vrácení dávek.

(1) Změní-li se nebo odpadnou-li skutečností rozhodné pro nárok na přiznané nemocenské, podporu při ošetřování člena rodiny, peněžitou pomoc v mateřství nebo rodinné přídavky, anebo pro jejich výši, nebo jestliže tyto dávky byly přiznány na podkladě omylu, je možno je odejmout, snížit nebo zastavit jejich výplatu, pokud nejde o případy uvedené v odstavci 2, jen pro budoucno; zvýšení se však provede se zpětnou platností, pokud nárok není již promlčen.

(2) Zaměstnanec nebo příjemce peněžité dávky nebo rodinných přídavek, který zavinil, že dávka byla vyplacena neprávem, je povinen přeplatek vrátit; to platí zřejměna, jestliže dávku vylákal, zamlčel některou rozhodnou skutečnost nebo nesplnil jinou závažnou povinnost uloženou mu tímto zákonem nebo prováděcími předpisy. Bylo-li v dávkovém řízení vydáno vykonatelné rozhodnutí o povinnosti vrátit přeplatek, lze jej vymáhat jako pojistné, a to nejpozději do 10 let ode dne výplaty dávky. Takový přeplatek může být také srážen z dávek nebo ze mzdy, které se vyplácejí osobě povinné k náhradě; přitom platí obdobně předpisy o částkách, které nelze zabavit při exekuci na plat.

§ 49.

Vynětí z daňové povinnosti.

Dávky nemocenského pojištění se nezdaňují.

§ 50.

Neplatná právní jednání.

(1) Ujednání v neprospěch zaměstnanců a jejich rodinných příslušníků nebo pozůstalých, která jsou v rozporu s tímto zákonem, jsou neplatná.

(2) Se zaměstnancem, jemuž bylo povoleno nebo poskytnuto ústavní ošetřování nebo lázeňská péče, nesmí být z důvodu tohoto léčení předčasně zrušen pracovní poměr; rovněž mu nesmí být dána výpověď. Takové zru-

šení pracovního poměru nebo výpověď jsou neúčinné, došlo-li k nim v době od podání návrhu na toto léčení do jeho skončení.

(3) Je-li zaměstnanec v ústavním ošetřování pro tuberkulosu, zákaz předčasného zrušení pracovního poměru nebo výpovědi se rozšiřuje na dobu šesti měsíců od skončení ústavního ošetřování.

§ 51.

Zmocňovací ustanovení.

(1) Ústřední rada odborů vydá prováděcí předpisy o peněžitých dávkách, a to pokud jde o věci dotýkající se sociálního zabezpečení, v dohodě se státním úřadem sociálního zabezpečení; v prováděcích předpisech bude podrobněji stanoveno zejména.

- a) jak se určuje zaměstnancův výdělek a čistá denní mzda; při tom může Ústřední rada odborů stanovit odchylky, a to zejména pro případy, kdy zaměstnání netrvalo po celé období, za které se výdělek a čistá denní mzda zjišťují, nebo kdy je toho třeba se zřetelem ke zvláštním úpravám pracovní doby;
- b) jakou hodnotou se pro určení výdělku oceňují naturální požitky;
- c) které doby se započítávají do nepřerušovaného zaměstnání v téměř podniku;
- d) jak se uplatňuje nárok na jednotlivé peněžité dávky a jak se tyto dávky vyplácejí.

(2) Ústřední rada odborů vydá prováděcí předpisy o rodinných přídavcích; v nich bude podrobněji stanoveno zejména.

- a) co se považuje za vlastní příjem dítěte;
- b) co se považuje za odpracovaný den (směnu) a jak se zjišťuje splnění podmínky stanoveného počtu odpracovaných dnů (směn) při zvláštních úpravách pracovní doby;
- c) komu se přiznají rodinné přídavky na totéž dítě, jestliže nárok uplatňuje více osob;
- d) za jakých podmínek mohou být rodinné přídavky přiznány na schovance, jednostranně osiřelé vnuky nebo jednostranně osiřelé sourozence;

e) za jakých podmínek a v jaké výši je možno rodinné přídavky přiznat a vyplácet na děti zdržující se mimo území Československé republiky;

f) jak se uplatňuje nárok na rodinné přídavky a jak se vyplácejí.

(3) Ministerstvo zdravotnictví v dohodě s Ústřední radou odborů vydá předpisy o tom,

- a) kdo a jakým způsobem rozhoduje o pracovní neschopnosti nebo o jiných skutečnostech, které odůvodňují nárok na peněžité dávky poskytované místo mzdy, jakož i předpisy o opravném řízení proti těmto rozhodnutím;
- b) jakým způsobem se hlásí a osvědčuje pracovní neschopnost nebo jiné skutečnosti uvedené pod písm. a) a jaké jsou při tom povinnosti lékařů, závodů a zaměstnanců;
- c) jaká pravidla jsou povinni zachovávat zaměstnanci, kterým se poskytuje nemocenské.

(4) Ministerstvo zdravotnictví, Ústřední rada odborů a státní úřad sociálního zabezpečení vydají společné předpisy o přechodu z pracovní neschopnosti podle tohoto zákona do invalidity (částečné invalidity) podle předpisů o důchodovém zabezpečení zaměstnanců.

ČÁST ŠESTÁ.

Organisace a hospodaření nemocenského pojištění zaměstnanců.

Oddíl první.

Organisace nemocenského pojištění.

§ 52.

Nemocenské pojištění spravují pracující sdružení v Revolučním odborovém hnutí a sami v něm rozhodují.

§ 53.

(1) Nemocenské pojištění se provádí v závoděch a v odborových svazech.

(2) Administrativní úkoly spojené s prováděním nemocenského pojištění v závodě obstarávají závody.

§ 54.

(1) Vrcholným orgánem nemocenského pojištění je Ústřední rada odborů.

(2) Ústřední rada odborů řídí, organisuje a spravuje nemocenské pojištění a kontroluje jeho provádění.

(3) Za provádění nemocenského pojištění odpovídá Ústřední rada odborů vládě.

Oddíl druhý.

Hospodaření nemocenského pojištění.

§ 55.

(1) Prostředky určené k provádění nemocenského pojištění jsou ve státním socialistickém vlastnictví. Tyto prostředky spravuje Ústřední rada odborů odděleně od vlastního jmění Revolučního odborového hnutí.

(2) Příjmy a výdaje nemocenského pojištění jsou součástí státních příjmů a výdajů.

§ 56.

Příjmy nemocenského pojištění jsou:

- a) pojistné nemocenského pojištění zaměstnanců (dále jen „pojistné“);
- b) přírážka k pojistnému z důvodu, že zařízení závodu nevyhovuje předpisům o bezpečnosti při práci nebo předpisům zdravotnickým;
- c) penále pro nesplnění povinností uložených závodu;
- d) příjmy z nároků na náhradu vyplacených dávek proti zaměstnavatelům a jiným osobám;
- e) jiné příjmy nemocenského pojištění.

§ 57.

(1) Pojistné za zaměstnance socialistického sektoru činí 10 %, za zaměstnance soukromého sektoru 15 % z úhrnu mezd všech zaměstnanců téhož zaměstnavatele. Mzdou se rozumí mzda za práci podle předpisů o daní ze mzdy, pokud není přímo ze zákona od této daně osvobozena.

(2) Pojistné platí zaměstnavatel.

(3) Vláda může nařízením měnit sazby pojistného.

§ 58.

(1) Vykonatelná rozhodnutí odborových orgánů v dávkových i jiných věcech nemocenského pojištění, jakož i vykonatelné výkazy nedoplatků pojistného, přírážky k pojistnému a penále, jsou exekučním titulem pro soudní nebo správní exekuci. Vykonatelné platební výměry na pojistné, přírážku k pojistnému a na penále a vykonatelné výkazy jejich nedoplatků jsou také pravomocným dokladem pro vydání příkazu k vybrání

(2) Platební výměry na pojistné, přírážku k pojistnému a na penále jsou vykonatelné, jestliže od jejich doručení uplynulo 15 dnů, výkazy nedoplatků jsou vykonatelné, jakmile byly doručeny; ostatní rozhodnutí odborových orgánů ve věcech nemocenského pojištění jsou vykonatelná, jestliže je již nelze napadnout opravným prostředkem.

ČÁST SEDMÁ.

Ustanovení společná, přechodná a závěrečná.

§ 59.

Státní orgány, jakož i rozpočtové a hospodářské organizace jsou povinny vyhovět v mezích své působnosti žádostem odborových orgánů ve věcech nemocenského pojištění a podávat jim bezplatně sdělení pro jeho provádění a správu.

§ 60.

(1) Dobrovolné pokračování v nemocenském pojištění a dobrovolné nemocenské pojištění zaniká dnem 31. ledna 1957.

(2) Dávky napadlé v době trvání dobrovolného pokračování v nemocenském pojištění a dobrovolného nemocenského pojištění se poskytují za podmínek a ve výši podle předpisů platných před 1. lednem 1957.

§ 61.

(1) Kde se v jiných předpisech mluví o národním pojištění, rozumí se tím, pokud jde o nemocenského pojištění zaměstnanců, od 1. ledna 1957 pojištění podle tohoto zákona; má-li se podle těchto předpisů použít ustanovení platných dosud pro národní pojištění, použije se ustanovení tohoto zákona přiměřeně.

(2) Je-li podle ustanovení tohoto zákona podmínkou určitá doba pojištění podle tohoto zákona, rozumí se tím, pokud jde o dobu před 1. lednem 1957, doba pojištění podle dřívějších předpisů o pojištění zaměstnanců, po případě jiných osob pojištěných jako zaměstnanci.

§ 62.

(1) Zaměstnanec, který dne 31. prosince 1956 byl neschopen práce pro nemoc nebo úraz nebo nevykonával práci z důvodu karantény nebo ošetřování člena rodiny, nenáleží z těchto důvodů od 1. ledna 1957 mzda (plat), po případě její část; náleží mu však od téhož dne nemocenské, po případě podpora při ošetřování člena rodiny, v rozsahu a za podmínek stanovených tímto zákonem.

(2) Zaměstnankyni, která dne 31. prosince 1956 nepracovala pro těhotenství nebo mateřství, nenáleží z toho důvodu od 1. ledna 1957 mzda (plat), náleží jí však od téhož dne peněžitá pomoc v mateřství v rozsahu a za podmínek stanovených tímto zákonem.

(3) Rodinné přídatky za podmínek stanovených v tomto zákoně se přiznají po prvé za měsíc leden 1957.

§ 63.

(1) Ústřední rada odborů vydá se souhlasem vlády opatřením, které předseda vlády uveřejní vyhláškou ve Sbírce zákonů, bližší předpisy:

a) o organizaci a o způsobu provádění nemocenského pojištění zaměstnanců, zejména o působnosti jednotlivých odborových orgánů a o povinnostech a odpovědnosti závodů a jejich pracovníků;

b) o způsobu jednání a rozhodování (řízení) v dávkových a jiných věcech nemocenského pojištění zaměstnanců;

c) o příjmech nemocenského pojištění, zejména o pojistném, o přirážce k pojistnému, o penále, o jejich vyměrování a vykazování a o příjmech z nároků na náhradu vyplacených dávek proti zaměstnavatelům a jiným osobám.

(2) Ústřední rada odborů může vydávat podrobnější předpisy k provedení tohoto zákona.

(3) Ústřední rada odborů je oprávněna činit opatření k odstranění tvrdostí, které by se vyskytly při provádění tohoto zákona, a může pověřit ústřední výbory odborových svazů, aby taková opatření činily v jednotlivých případech.

§ 64.

(1) Zrušují se veškeré předpisy o věcech upravených tímto zákonem. Zejména se zrušují:

a) zákon č. 99/1948 Sb., o národním pojištění, ve znění pozdějších předpisů, jakož i ustanovení prováděcích předpisů k tomuto zákonu, pokud upravují nemocenské pojištění;

b) zákon č. 90/1949 Sb., o rodinných přídatcích, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících, jakož i předpisy vydané podle tohoto zákona;

c) ustanovení § 14 odst. 2 zákona č. 64/1950 Sb., o sociálním zabezpečení osob povolávaných ke službě v branné moci a jejich rodinných příslušníků;

d) zákon č. 102/1951 Sb., o přebudování národního pojištění, pokud upravuje nemocenské pojištění;

e) ustanovení §§ 13 až 15 zákona č. 103/1951 Sb., o jednotné preventivní a léčebné péči, jakož i předpisy vydané podle těchto ustanovení;

f) vládní nařízení č. 109/1952 Sb., o úpravě zaměstnavatelské části pojistného v národním pojištění zaměstnanců, ve znění vládního nařízení č. 84/1953 Sb.;

g) vládní nařízení č. 46/1954 Sb., o úpravě pojistného národního pojištění placeného spotřebními a výrobními družstvy a jejich družstevními svazy.

(2) Dále se zrušují všechna ustanovení předpisů, pokud upravují pro osoby pojištěné podle tohoto zákona nároky na plnění obdobná rodinným přídatkům. Zejména se zrušují:

a) ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 66/1950 Sb., o pracovních a platových poměrech státních zaměstnanců;

b) ustanovení § 26 odst. 1 zákona č. 67/1950 Sb., o pracovních a platových poměrech soudců z povolání, prokurátorů a soudcovských čekatelů;

c) ustanovení § 21 vládního nařízení č. 68/1950 Sb., kterým se vydává platový řád pro správní zaměstnance;

d) ustanovení § 23 vládního nařízení č. 69/1950 Sb., kterým se vydává platový řád pro učitele;

e) ustanovení § 21 vládního nařízení č. 70/1950 Sb., kterým se vydává platový řád pro zaměstnance zdravotní péče;

f) ustanovení § 15 vládního nařízení č. 71/1950 Sb., kterým se vydává platový řád pro soudce z povolání, prokurátory a soudcovské čekatele;

g) obdobná ustanovení jiných platových řádů.

(3) Rovněž se zrušují všechna ustanovení předpisů, pokud přiznávají nárok na mzdu (plat), po případě na jejich část v případech, ve kterých tento zákon přiznává nárok na nemocenské, na odporu při ošetřování člena rodiny nebo na peněžitou pomoc v mateřství. Platností v tomto rozsahu pozbývají zejména:

a) ustanovení § 1154 b) obecného zákoníka občanského, vyhlášeného dne 1. června 1811, ve znění zákona č. 155/1921 Sb.;

b) ustanovení § 6 zákona č. 244/1922 Sb., kterým se všeobecně upravují právní poměry mezi zaměstnavateli a zaměstnanci na Slovensku;

c) ustanovení §§ 19 až 23 zákona č. 154/1934 Sb., o soukromých zaměstnancích;

d) ustanovení platových řádů č. 68/1950 Sb., č. 69/1950 Sb., č. 70/1950 Sb., č. 71/1950 Sb., č. 121/1950 Sb., jakož i všechna obdobná ustanovení jiných platových řádů a předpisů;

e) ustanovení § 5 první věty zákona č. 189/1936 Sb., o pracovním poměru redaktorů.

(4) Opatření Ústřední rady odborů o organizační a provádění nemocenského pojištění zaměstnanců, uveřejněné vyhláškou předsedy vlády č. 100/1953 Sb., ve znění opatření Ústřední rady odborů o změnách v organizaci a provádění nemocenského pojištění zaměstnanců, uveřejněného vyhláškou předsedy vlády č. 65/1955 Sb., jakož i prováděcí předpisy k tomuto opatření zůstávají nedotčeny, pokud neodporují tomuto zákonu, a považují se za vydané podle něho; zrušují se však ustanovení § 59 odst. 1 písm. h) a § 66 tohoto opatření.

§ 65.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1957; provedou jej všichni členové vlády,

Zápotocký v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

Dolanský v. r.

Tesla v. r.

Kopecký v. r.

Uher v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

Beran v. r.

Poláček v. r.

Jonáš v. r.

Barák v. r.

Reitmajer v. r.

Ing. Šimůnek v. r.

Dr. Škoda v. r.

Dr. Kyselý v. r.

Bukal v. r.

Plojhar v. r.

Dvořák v. r.

Dr. Šlechta v. r.

Dr. Kahuda v. r.

Bakuřa v. r.

generál plukovník Lomský v. r.

David v. r.

Dr. Neuman v. r.

Đuriš v. r.

Ouzký v. r.

Krajčír v. r.

Pospíšil v. r.

Krosnář v. r.

Ing. Púčik v. r.

Machačová v. r.

Dr. Vlasák v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Zatloukal v. r.

Vydavatel: Ministerstvo spravedlnosti. — **Redakce:** Praha I-Malá Strana, Tržiště 9. Telefon 498-41 až 49. — **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů Praha, n. p. Praha I-Malá Strana, Tržiště 9. Telefon 498-41 až 49. — Vychází podle políčky. — Předplatné na celý rok Kčs 108.—, na půl roku Kčs 54.—, na čtvrt roku Kčs 27.—. Předplácet lze na dobu ojetměně čtvrt roku, vždy jen v I. každého kalendářního čtvrtletí. — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí, nejpozději 10 dní před stanoveným datem. — Frankované reklamace se uznávají, jen dojdou-li do 15 dnů po vydání reklamované částky. — Ůčet SBČS Praha I, č. ú. 322.9062. — Novinová sazba povinná poštovním řádem Praha 022. Číslo 313-348-Be 55. — **Tiskac:** Knitisk I, národní podnik v Praze I-Malá Strana, Karmelitská 8. — **Dobídací poštovní úřad Praha 022.**